

**Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně
akademický rok 2015/2016**

**Vysokoškolská kvalifikační bakalářské práce
posudek vedoucího**

Jméno a příjmení studenta: Jan Dostál

Název práce: S355

Slovní hodnocení:

Jan je student plný ambicí, které ovšem množstvím své práce ještě předbíhá. V tom je možná jeho osobní úkol dostat se v tomto směru do rovnováhy a své ambice pouze naplňovat a ne předbíhat.

Jeho první sochařské semestrální práce na zadání ukázaly, že si figurativním sochařstvím lehce poradí. Z osobního přetlaku téma draperie zpracoval formou nadživotní figury zabalené do igelitové drapérie. Původní stále se opakující zadání zní draperie v souvislosti s figurou ve dvoutřetinové velikosti. Anatomickou studii figury stejně jako studii podle živého modelu v měřítku 1:1 zvládl velmi dobře. Potom co se dostal do třetího ročníku, kdy si sám volí téma své práce, byl ve svém světě. V té době pro sebe objevil železo a to mu dalo křídla i velké rozměry jeho vlastních i školních soch. Sochy, které vytvářel mimo půdu školy, mu začaly přinášet i zisk, ze kterého mohl začít dotovat i své neziskové školní práce a projekty. Musel se ale naučit oddělovat formy i témata soch, které ho živí od soch, které jsou nezávislé. Hned jak si vyřešil tento poměrně náročný problém, začal rozvíjet techniku svařovaných ocelových segmentů poskládaných do nepravidelných struktur. Těmito strukturami vyplňoval tvary konkrétních soch zvířat, například takto vytvořil 3metry vysokou sochu hyeny, nebo naopak pomocí těchto ocelových nepravidelných struktur vytvářel abstraktní tvary buď geometrických těles nebo těles založených na přírodních strukturách. Vznikla tak nejprve koule vymezená obtáčejícím se pruhem do struktury svařených segmentů, Tato socha měla opět monumentální rozměry. S ohledem na možnosti ateliéru ji tvořil celou ve své dílně mimo školní atelier. Stejně tak i další socha ocelové krystalické drúzy měla takové rozměry a váhu, že ji opět vytvářel mimo školu a se mnou konzultoval fragmenty a model sochy. Tato socha, byla svařená z plných plechů do tvaru, který neměl vrchní ani spodní stranu a působí jako by měl volně rotovat prostorem.

Ve své bakalářské práci se soustředil na geometrickou jednoduchost, monumentalitu, strukturu a hlavně materiál. Proto svojí práci nazval podle technického čísla použité oceli S355. Vytvořil velkou kružnici o poloměru 560 cm a tloušťce 150 cm. Kružnice je vyskládaná z vyřezaných ocelových segmentů, svařovaných do jednoho monumentálního bloku. V horní části není uzavřená a postupně asi kvůli stabilitě ztrácí hmotu. Naopak spodní strana kruhu je robustní a tvoří vizuální i technickou základnu celé sochy. Autor projekt nerad rozebírá s tím, že interpretaci chce nechat na divákovi. Nevím, jestli je to u tak jednoduchého motivu nejšťastnější postoj. Jeho práce z technického hlediska vysoko převyšuje práce ostatních bakalářů a je proto škoda že je v ideovém prostoru ponechána jen sama sobě. Chtěl bych slyšet od autora něco více. Protože neslyším věřím, že se spoléhá na přímý účinek sochy. Doufám, že velikost nakonec možná skutečně moji vnitřní otázku zruší vlastním působením. Jak už jsem se zmínil, autor na soše nepracuje ve škole ale doma ve vlastní dílně. Konzultace probíhají nad modelem a

fotodokumentací a tak zatím nemohu posoudit to co je asi motivem práce, tedy monumentalitu, protože ta je bez přímé zkušenosti nesdělitelná. V případě že tomu tak bude a pocit z díla bude opravdu silný jsem připravený ponechat hodnocení A , které Janovi dávám především na základě zkušeností s jeho dosavadní prací.

Návrh klasifikace: A

Posudek vypracoval Michal Gabriel

Datum:

Podpis: